

fólk! — og veitti nakrar túsdur krónur árliga í studna. Tað æt seg jú, at »Tidens Tegn« hevði fingið einar túsdur Norðmenn at halda »Krossin« — tað ljóðaði so vakurt —, men »Dimmalætting« visti um at siga, at oll hesi túsdur blóðini fóru í kjallara Thommesens, tí Rólvur helst mundi vera einasti haldari í Noregi (eg haldi, at hvør rennustokkur har í nánd mátti staðið fullur av citri og óhúndsku frá ollum hesum blóðum). Einar 40—50.000 kr. — norskar, veit — man Thommesen hava latið í hin botnleysa pungin í hesi 8—9 árin, »Fram« spraklaði og »sparkaði fyrri at halda seg flótandi. Men ongan mun gjordi; tað gekk so til afturs fyrri »Fram«, at teir máttu gevast og selja prentsmiðjuna. — Og so hendi nakad ræðuligt: — teir noyddust eina tíð at lata »Krossin« prenta á prentsmiðju »Føroya Social-Demokrat«. Jú sanniliga kann lagnan fara harðliga fram viðhvort! Men hetta lagið kundi ikki ganga við longd, og so varð runnið frá Per til Pól og bókstavliga trolað eftir pening til nýggja prentsmiðju; men nú vildu fáir av hinum »góðu Føroyingum« lata pening til »Krossin«, ella kanska teir orkaðu ikki longur, sum heldur ikki hevði verið so logið, tí afturat tí, at teir í hini fyrru royndini mistu innskotspeningin, skuldu teir gjalda undirskotið — einar 30.000 kr. reiðiliga, en. 1000 kr. í part — og tað er væl peningur nú í tíðini.

Men ikki var at gevast so, og teir leitaðu um allar geilar, til teir funnu hin sokallaða millioonerin, og hann bjargaði teimum úr ollum vanda: setti upp nýggja prentsmiðju og prentaði »Krossin« — og letur væl fann pening, sum dagliga krevst fyrri at halda hann gangandi. Og Tommesen heldur væl 1000 »Krossar« — so tað fer væl at ganga eina tíð enn; tað eru jú tveir kapitalistar ið styðja blaðið, so »krossmenn« kunnu hava góðar vónir hvat blaðnum viðvikur — tær kosta jú einki!

Hetta er í smáum brotum ein partur av »Krossa«-søguni; men skuldi eg sett meg at skriva hana alla, er einki at ivast í, at tað hevði verið ein stór bók, og væl kundi tað hent, at onkur sjálvstýrismaður hevði verið heitur um skalan av henni.

Men »Krossurin« hevur aldri verið smáin av sær, so tað er lítið fyrri hann at tveita út millum veljararnar — sum valgflesk — at føroyskir javnaðarmenn í fyra ár hava oytt einar 100000 danskar kr., og hann royndir eisini at geva tí útsjón av, at hesin peningur er veittur úr statskassanum.

Føroyskir veljarar kenna »Krossin« og blaðstjóra hansara so mikið væl nú, at teir víta hvussu langt ið sjálvstýrisblaðið kann vada, tá tað reður um at kráma atkvøður til sín; og lítið tykist tað leggja lag í, um tað er nakar ella eingin sannleiki í tí, tað nýtur til valgflesk.

Eg vil tí mæla ollum føroyskum veljarum til á komandi

Det 50 Aar gamle, landskendte

Ugens Nyheder

er stadig danske Hjemms yndede Ugeblad.
Det er godt, og det er billigt.

Kan 1 Kr. 75 Øre Kvartalet. Bestil det nu hos Posten eller Bladforhandleren.
Over Gratis Ulykkesforsikring.
230,000 Kr.

udbetalt til Abonnenterne Efterlode uden nogen Udgift for Abonnenterne.

lotingsvali 19. januar at seta kross við javnaðarmenninar, tí, sum blaðstjóri »Tingakrossar« yrkti tá hann var javnaðarmaður:

*Hvad det gælder er at jævne
Vejen for de smaa,
sprede efter bedste Ævne
Lys i hver en Vraa,
Lys for dem, som trælsomt slide,
som i Skyggen bor,
dem, der savne, dem, der lide,
Søster eller Bror.
Største Maal det er at stride
for Retfærdighed paa Jord.
Ein javnaðarmaður.*

M. C. Lyngsie.

Saa døde en Kæmpe. Arbejds-
mændenes gamle Fører, Michael
Christian Lyngsie, er ikke mere.
Ramt af en Sygdom, hvis Re-
sultat han kendte, forpint gen-
nem det sidste Aar stred han
med sin stærke Vilje imod Syg-
dommen. Ikke imod Døden,
den vidste han var uundgaaelig.
Men han vilde arbejde lige til
det sidste, falde paa sin Post og
ikke do Stradaaden. Og dér fik
den Gamle sin Vilje. Han ledede
endnu paa de faa Dages Syge-
leje sit Forbund, og det er kun
et Par Uger siden, hans sidste
Artikel stod i »Social-Demokra-
ten«, en manende Opfordring til
Kamp mod Arbejderklassens
Splittelsesmand.

Som hans Artikler var Kamp-
artikler, saaledes stod der altid
Gny om hans Navn og hans
Færd. Lyngsie var en herlig
Kampens Mand, stærk og hen-
synsløs i de Formaal, han kæm-
pede for, en vældig Jætte; hvor
han slog, der mærkedes det,
hvor han bed sig fast, der blev
ikke sluppet. Og saa hændte det
ju ogsaa, at han kom til at
ramme sine Venner, det hændte
ogsaa, at han gjorde Ting, som
hann aldrig burde have gjort!
Nu, da han er død, skal det
hvile, og det sidste Aars pinag-
tige Sygdom gjorde sikkert sit
til, at hans gamle sikre Instinkt
svigtede paa et enkelt Punkt og
bragte ham i offentlig Konflikt
med et andet Fagforbund.

Ingen i Fagbevægelsen kan
sideslættes med ham. Hans Værk
er noget for sig selv. J. Jensen,
P. Knudsen, Sign. Olsen, Martin
Olsen, J. A. Hansen, Henrik
Rasmussen, Frøen Petersen og
og alle de gamle Pionerer, der
nu er døde, var de *Fagterte*
Mænd. Lyngsie rejste et helt nyt
Lag af Arbejderklassen, Arbejds-
mændene, Femtestanden, hele
det store ufaglærte Proletariat.
I andre Lande er de ufaglærte
Arbejdere svagt organiserede,
ofte en usselt lønnet, forhaanet
og lavtstaaende Paria. Lyngsie

FØROYA VANLUKKUTRYGGING

Fra 1. Januar 1932 er Syssel-
mand Petersen, Klaksvig, Fors-
ikringselskabels Representant
for Norderøerne.

rejste Arbejdsmændene i Dan-
mark til Bevidsthed, til et men-
neskeværdigt Liv, til Kultur.
Naar de danske Arbejdsmænd
nu staar som de Fagterte Lige-
mænd, organisationsmæssigt, kul-
turelt og i Leveniveau, da er det
Lyngsies Værk, hans uvisnelige
Indsats i Arbejderbevægelsen.

Derved er dansk Arbejderbe-
vægelse blevet forskaaret for
Tilstedeværelsen af et Slum-
Proletariat, brugeligt til Skru-
brækkertjeneste, modtageligt for
saavel reaktionær som anarkist-
isk Spekulation. Hvad det har
at betyde for Fagbevægelsens
Enhed og Kraft, ja for dansk
Samfundsudvikling overhovedet,
lader sig næppe nok nu karak-
terisere. Meget vilde have set
anderledes ud i Danmark, om
ikke Arbejdsmændenes Rejsning
var foregaaet.

Der staar et eller andet Sted
i en gammel Bog: Ej sommer
sig Sorg ved Hovdings Baare,
her skal tales om Bedriftr!

Saadan vil vi glemme Sorgen
over Lyngsie ved Tanken om
det store, han har udrettet!

Saadan vil vi mindes ham,
modig og stærk, viljefast og
klog!

Og hans Navn er for evig
indskrevet i dansk Arbejderbe-
vægelses Historie.

H. P. S.

LYNGSIE

Den Sag, du elsked', gav du alt,
den stred du for, til selv du faldt,
end er i den din Kampens Aand,
naar Sværdet glider af din Haand.

Der findes intet Samfundslag
i dette Land af Ross og Vrag,
fordi du vakte ved din Brand
til Selvbevidsthed femte Stand.

Hvert Slavefolk, du kom forbi
i By og Land, fløj Fanden i,
mens Arbejdsherren og hans
Hund

imod dig brugte samme Mund.

Hvil trygt, fordi hver Fjendes Had
blev i din Hæderskrans et Blad.
Blandt dem, for hvem du gav
dig hen,

blev du en Fader, Forer, Ven.

Du lofted dem. De lofted dig.
Du bar dem frem. Den sidste Vej
de bær dig, Stridsmand, der
fandt Ro,

men af hvis Daad ny Daad skal
gro!
Aage Hermann.

Hvornaar faar Hitler Magten? Aldrig, siger „Vorwärts“.

Et kraftigt Svar fra det tyske
Arbejderpartis Hovedorgan paa
Nazi-Hovdingens Sensations-
Interview.

Som et Svar paa Hitlers hom-
bastiske Sensations-Interview
med de amerikanske Journalister
bringer »Vorwärts« en Artikel,
hvor det bl. a. hedder: Svaret
paa Hitlers eget Spørgsmaal om,
hvor længe det vil vare, før han
kommer til Magten i Tyskland,
kan kun blive: Aldrig! Der er
endnu 2 Tredjedele Majoritet
mod Nazierne i Rigsdagen. Hvis
ikke Regeringen vil skride ind
mod Hitler, vil Verden komme
til at høre de tyske Fagforenin-
gers Stemme. Hvis Brüning ikke
vil forsvare sig, saa vil i alt
Fald den tyske Arbejder vide at
gøre det!

— Ved Kommunevalgene i
Würtemberg lykkedes det ikke
Hitler at bryde den marxistiske
Front, saaledes som Nazierne
havde prøvet med. Ganske
vist har Nazierne fordoblet de-
res Stemmatal, men det er først
og fremmest paa de borgerlige
Partiers Bekostning, og selv om
Enderesultatet ikke foreligger,
kan dog ses, at de nationale
Partier, inklusive Nazierne, ikke
faar Flertal.

Ovfara-kæti i „Tingakrossi“

Mangt kann nýtast til valgagn
— eisini í ringum tíðum. Men
at virkir, ið annaðhvørt eru
komin ella farin á húsagang,
skulu kunna nýtast til »valg-
flesk«, hovdu tey fægstu hugsa.
Men hjá »Krossi« letur tað best
til at nýta vápn, óansað hvat
tað eru fyrri vápn.

At »Isvirkinum« gekkst so-
leiðis, at tað verður at steðga,
tykist »Krossurin« at vera sera
fegin um. Eg haldi ikki, at
general »Staffe« hevði verið fegn-
ari, um hann hevði funnið eina
sprittunnu.

Tað er nú altíð so, at tað í
samfelagið okkara finnst menn-
iskjur, ið eru fegin um, at
oðrum gongst illa — og hetta
prógvar »Krossurin« leygardagin.

Men ikki hevur hann altíð
verið so fegin.

T. d. táð frættist úr »Norr-
koping« at Føroyingar mistu
hvørt oyra, ið hagar var farið
at gera skip fyrri. Føroyingar
fingu einki skip — men mistu
nærum 500.000 kr.

Hesin í »Norrkoping« misti
peningur var ein beinleiðis
missur hjá fátækum føroyskum
fiskarum og arbeidsmönnum,
umframt at Logtingið eisini
misti nógvan pening. Føroyar,
bæði umvegis og beinvegis mistu
henda stóra ókonómiska miss í
Norrkoping.

Tá vóru tað ikki sambands-
ella javnaðarmenn, ið ráddu —
men sjálvstýrismenn.

»Føroya bóndafelag« var »coo-
perativt«, men hvussu gekkst
tey? Mangar túsdur kr. fóru
skutur í mutur og felagið
stoðgaði.

Hvussu ræðuligt har stóð til,
veit fáur, kanska eingin.

Lýsing.

Valstýrið í Tórshavn ger kunn-
ugt, at lotingsval skal verða í
Tórshavn valdomi tirsdagin 19.
januar 1932 í teatirsali Havnar
klubba.

Stemmað verður í tíðini frá
kl. 10 fyrra partin til kl. 1 seinra
partin og tinesá frá kl. kl. 6
seinra partin til kl. 8 seinra
partin, og verður nú ikki givið
uppat, so leingi veljarar enn
koma at stemma. Í valdominum
verða hesi pláss roknaði at vera
meira enn 2 km. burtur frá val-
staðnum (Havnar klubba), nev-
niliga: Norðadalur, Hvítanes,
Hoyvík, Sanatoríð, húsið hjá
J. Nolsøe og Argir.

Tórshavn, tirsdagin 10. novbr.
1931.

Fyri valstýrið
Jacob Joensen,
frn.

Tandlæge KAABER

praktiserer i Trangisvaag fra
Mandag den 18. ds. i kort Tid.

Aktionerarnir í »Føroya bónd-
afelag« mundu halda seg gera
eina góða gerð móti bóndafel-
agnum seinasta heyst, táð teim-
um var tilboðið rættisliga rann-
sókn av húsarhaldi »Føroya
bóndafelags«, tí teir notkaðu
fyrri hesum — og betalti glaði-
liga tað, ið kravdist.

At tað hovdu funnist fleiri
domir av hesum slagnum hjá
»Krossa«-monnum, er einki at
ivast í.

Og »Krossurin« sjálvur?
Hvussu er hann stýrdur?

Hvussu hevur hann ikki
slongst »sum tongul í brimi«,
tað tíð hann hevur livað?

Stundum keyptur og stundum
seldur, staddur millum liv og
deyð, bæði av »gávum« og miss-
gávum.

Tað larrar kanska betur nú
hjá »Krossi« og ríkir ikki nær
so nógv sum fyrr, síðan hann
bleiv »milljonertíðindi«.

»Krossurin« átti tí at tagt og
— skammast.

Arbeidsmaður.

Úr Føroyum.
Tórshavn.

Sorgarboð.
Táð sk. »Tvey systkin« kom
heimaftur úr Englandi nú í ví-
kuni, frættist sorgartíðindi. Ein
av skipsmonnum. Daniel Vi-
dero, av Viðareidi, var á ferðini
sligin yvir borð. Hann var 26
ára gamal og av raskastu
monnum. Hann var ógiftur.

Hans Havstrem, formaður Føroya Fiskimannafelags.

Formaður »Føroya Fiski-
mannafelags« er nú valdur fyrri
tey komandi 3 árin, og verður
tað Hans Havstrem í Norð-
gotu sum verður formaður
felagsins nú.

Tað vóri innkomnar 1384
stemma, og tær fullu soleiðis:
Hans Havstrem 715 st.
Gunnar Winther 397 st.
J. J. Matras 272 st.

Hans Havstrem er soleiðis
valdur við stórum meiriluta.
Sum kunnugt er hin nýggi
formaður Føroya Fiskimannafelags
fyrstur maður á javnaðar-
mannalistanum í Eysturoy til
fyrstaandandi lotingsval.